

Donderdag

den 12 October.

FRANKFORT, den 5den October.

Berichten uit Zwitserland melden, dat den 1sten dezer te Glarus de eerste landgemeente volgens de nieuwe staatsregeling heeft plaats gehad. Alle kitholiken zijn verschenen en hebben den eed afgelegd, en het volk heeft zich ook bij de verkiezingen zeer welvoegelijk gedragen. Slechts een ding maakte dezen dag des vredes minder volkomen, de afwezigheid der katholieke geestelijken, aan wie door den bisschop verboden was, den eed af te leggen. Ook in dezen zal eerlang de weg der inschikkelijkheid beproefd worden, daar de regering voornemens is, te onderzoeken, in hoe verre aan de geestelijkheid zonder geweld kan toegegeven worden.

Volgens tijdingen uit Thurgau, zou Lodewijk Napoleon Buonaparte van de Badensche regering aanzoeging bekomen hebben, om geene bezpoken te Konstanz meer te doen. Dit brengt hem bij zijn landelijk verblijf aan het Untermeer in de noodzakelijkheid, om van stedelijke vermaken af te zien.

LONDEN, den 7den October.

Uit opgaven van het tolkantoor blijkt, dat het getal personen, hetwelk uit dit rijk, gedurende het afgelopen jaar, naar de Britsche Noord-Amerikaansche volkplantingen is verhuisd: 34,226, en naar de Vereenigde Staten van Noord-Amerika 37,774 heeft bedragen. In het jaar 1834 beliep zulks 10,069 en 33,074, en in 1832 toen de landverhuizing haar toppunt scheen te hebben bereikt, 66,339 en 32,930. De verhouding van landverhuizers uit de verschillende deelen des lands, is, in de laatste tien jaren, niet dezelfde gebleven. In 1836 bedroeg het aantal personen, hetwelk te Quebec en Montreal geland was, uit Engeland 12,188; uit Ierland 12,590, en uit Schotland 2,224; terwijl in 1829 die getallen waren 3,565, — 9,614 — en 2,643; in 1831, 10,343, — 34,155 en 5,354; en in 1834, 6,799, — 19,206, — en 4,351. Van de in het vorige jaar te Quebec en Montreal aangekomen landverhuizers hadden 23,088 voor eigene rekening en 4,640 op

De lorde commissarissen der stations van Noord-Amerika en West-Indië en van den kommodoor te Jamaica.

De *Morning Herald* merkt het volgende aan: « De invoeren van vreemde tarwe in de jl. week bedroegen te Londen 17,230, te Liverpool 1120 en te Hull 720 quarters. Men gelooft, ofschoon niet algemeen, dat Engeland in de aanstaande maanden van dit jaar zal genoodzaakt zijn, aanmerkelijke hoeveelheden tarwe van het vaste land in te voeren. De uitvoeren van goud en zilver naar Rotterdam doen tot grooten graan-invoer van daar naar Engeland besluiten.» De *Times* zegt: Sedert eenige weken is van achter 's konings slot eene aanzienlijke partij vreemde tarwe genomen geworden, hetwelk schijnt aan te duiden, of dat de tarwe van eerste kwaliteit gezocht is, of dat de regering heerscht, dat bij het aanstaande opmaken der zeswekelijksche middelen van het graan, de tolregten daarop hooger zouden kunnen zijn. De dus uit het koninkrijk genomen hoeveelheden tarwe hebben in de met 5 September geëindigde week 1861 quarters en op 12 September 25523 quarters, bedragen. Verscheiden weken bevoorren waren, gemiddeld berekend 4-, 5-, 6-, à 7000 quarters uit het entrepôt genomen, terwijl de tolregten tusschen 29 sh. 8 p. en 32 sh. 8 p. afwisselden, en nu laatstelijk echter op 28 sh. 8 p. hebben gestaan. Is de laatste der voormelde onderstellingen gegrond, dan zoude men dus van meening zijn, dat de oogst meer eenen gewoonlijk gemiddelden nabijkwame, dan men zulks nog vóór eene maand geloofde. Het voordeel valt natuurlijkerwijze der schatkist toe, en is buiten twiffel onverwacht.

PARIJS, den 7den October.

Aan de onzekerheid over den voortgang der expeditie naar Constantine is een einde gemaakt door het bekend maken van gouvernementswege der volgende télégrafische dépêche:

Toulon 5 October 1837.

De generaal Damremont aan den minister van Oorlog.

Kamp van Medjez-Hamar, den 5den

Het leger stelt zich in bevestiging der eerste, door den ge-

neraal Trezel gekommandeerd, trekken heden Baz-el-Akha over. Het overige van het leger zal morgen volgen. Het weder is schoon.

In de ministerieele bladen vindt men voorts nog vermeld, dat op den 4den en 5den 1000 man aan boord der stoombooten *Phare* en *Chimère* van Cette naar Bona zijn vertrokken. Het overige deel van op de stoomboot *Tartare* zich inschepen en deze gezamenlijke magt tegen den 6den te Bona kunnen zijn.

Omtrent Spanje heeft het gouvernement de volgende télégrafische dépêche gemaakt.

Bayonne 4 October.

« Volgens het rapport van *Espartaco*, stond hij den 24sten op twee uren afstands van Atienza, waar don Carlos zich bevond, vier lijfden 25sten dertig man van deszelfs achtenbede ontnam. De pretendent zijne vlugt door de steile engte voortzettende, is den 26sten overgetrokken om zich met *Zaragoza* te vereenigen; hij was den 27sten aan gene zijde van Aranda, door *Espartaco* van nabij gevolgd.

« De kommandant der mobiele Aragonische kolonne *Barnet* heeft den generaal *Moreno* vervolgd, en den chef *Rena* 50 carlisten en 200 geweren ontnomen; het overige der vijandelijke afdeeling heeft zich weder met *Cabrera* vereenigd, die den 27sten slechts met 2000 man te Cantavieja is binnengetrokken. *Orta* was te Teruel.

Guergué blijft de dorpen aan de grenzen bedreigen.»

— De jongste tijdingen uit Madrid, die tot den 28sten gaan, bevestigen, dat de overdrevene partij bij de verkiezingen in de hoofdstad de overhand heeft behouden.

— Onderscheidene dagbladen verzekeren, op geloof van officiele berichten dat don Carlos gevaarlijk ziek is, en dat men elk oogenblik zijnen dood kan vernemen. Eene zodanige gebeurtenis zoude voor Spanje de heilrijkste gevolgen hebben; want de pretendent, eenmaal overleden zijnde, zouden de Spaansche legitimisten bezwaarlijk den burgeroorlog in naam van den prins *Asturie* kunnen voortzetten.

— De *Constitutionnel* behelst eene beschrijving van Constantine, waarin onder anderen het volgende voorkomt:

Constantine is door de natuur veranschouwd aan de zuidwestelijke zijde. Aldaar bevindt zich eene Romeinsche zuilenpoort van eene zeer glatte steensoort, welke men voor porphyrys zoude kunnen houden. Voor deze poort ligt eene brug op zeven of acht bogen, die in derzelve bewerking al het schoone uit de heerlijke dagen der aloude bouwkunde bezitten. Onder de voornaamste bas-reliefs ziet men eene nimf, die op twee olifanten staat, en op de stad een spottend blik werpt, — een historisch raadsel, waarvan de oplossing is verloren gegaan. De Arabieren noemen dezen poort *Cassergulab*, dat is: Reuzenpoort.

De militie van den Bey is niet boven de 6000 man sterk. Men kan daarbij nog 2000 Mooren of Joden rekenen, die door de magt van stokslagen aangeworven zijn. Eenen zwerm Arabieren uit de woestijn van Saara tellen wij niet tot het garnizoen van Constantine, want de Bey zal zich wel wachten hen binnen de stad te laten, daar zij als zeer onbekwame en roofgierige gasten bekend zijn.

In de zitting van de Parijssche akademie der wetenschappen dd. 25 September heeft de heer *Velpeau*, wondheeler van het gasthuis de la Charité, eene verhandeling over het herstellen der verbonden van de hand. Het is namelijk de bedoeling, om de verbonden te verbinden, en de stukken zoedatig in hunne stelling te houden, dat de lijdende den tweeden of althans zeker den derden dag, na de breuk, op zijne beenen staan en gaan kan. Deze uitvinding behoort aan den heer *Larrey*; zekere heer *Sentin* heeft dezelve verbeterd, door in plaats van het daarbij aan te wenden mengsel van kalk en eiwit, de meer eenvoudige ameldonk, of stijfse (*amidon*) te bezigen; en opgemelde heer *Velpeau* heeft in het door hem bediende voornoemde gasthuis, alwaar jaarlijks 80 à 100 beenbreuken voorkomen, de gezegde nieuwe vereenvoudigde manier in praktijk gebracht. Hij stelde in de voorvermelde zitting vier lijdende voor, van welke de een nog niet volwassen is, en een ander reeds meer dan 60 jaren telt. Eerstgenoemde had vóór drie dagen een zijner beenen gebroken, was gisteren verbonden geworden en is heden op zijne eigene beide voeten uit la Charité naar het Instituut gegaan. Laatstgemelde bevond zich insgelijks slechts sedert ongeveer drie weken in behandeling. De uitvinding, in hare tegenwoordige vereenvoudiging, bestaat uit twee stukken, die aan elkander geplakt, zoedatig om het gebroken lid worden gewonden.

— Een brief uit Parijs meldt, dat hetgeen in de vorige dag

Uopende de oorzaak van de vertraging des huwelijks van den hertog Alexander van Wurtemberg gemeld wordt, ongegrond is. Het spreekt van zelf, wordt in dien brief gezegd, dat de Koningin, welke zeer aan de katholieke geloofsbelijdenis gehecht is, niet zonder aandoening ook deze dochter weder aan een protestantschen Prins gehuwd ziet. Doch de Koningin Amalia is eene te verlichte en geheel aan haren generaal verknochte vorstin, om eenig beletsel in den weg te leggen. In tegendeel is het teedere gevoel der Koningin reeds bij hare protestantsche schoondochter, de Hertogin van Orleans, blijkbaar geworden. Hoe weinig ook de verbindtenis van Prinses Maria met eene Duitsche zijdenlinie tot het gebied der staatkunde schijnt te behooren, is toch de behoefte eener toenadering tot Duitschland onmiskenbaar. Alleen de samenstelling der huwelijksvoorwaarden schijnt tot heden de echtverbintenis tegen gehouden te hebben, welke nogtans zeker in de aanstaande maand zal plaats hebben, en wel te Versailles."

— Een der dagbladen meldt dienaangaande heden het volgende:
— Het huwelijk van de prinses Maria met den prins Alexander van Wurtemberg, dat men reeds lang heeft verwacht, is op St. Cloud, zonder grooten luister gevierd worden. Het huwelijkskontract heeft men, dat voor weinig dagen opgemaakt is in eene conferentie tusschen den Koning, den hertog van Wurtemberg en de heer Dupin. Er was bepaald, dat het millioen bruidschat in het kontrakt niet zou vermeld worden, gelijk men dit tijdens het huwelijk van 's Konings oudste dochter gedaan heeft.

— In een artikel over de aanstaande vernieuwingen van de Kamer der afgevaardigden leest men: De regering staat ditmaal eene beslissende proef door. Zij verwacht veel van de verkiezingen, en men heeft den heer de Montalivet zich hooren beroemen, dat de regering eene meerderheid van ten minste 40 stemmen voor zich zou hebben, zonder de medewerking van den heer Thiers of den heer Guizot nodig te hebben. Doch bij deze berekening kan er wel misleiding plaats hebben, en sommigen zijn steeds van oordeel, dat de tierspartij, of partij van Dupin, en de linker van Odillon-Barrot menige versterking bij deze verkiezing zullen verwerven. De wet op de verkiezingen is hun te gunstig.

Met de ontbinding van de Kamer der afgevaardigden is eene benoeming van een aantal nieuwe pairs gepaard gegaan; doch er bestaat thans eigenlijk geene pairie meer in Frankrijk. Deze tak van de staatsmagt geniet geen vertrouwen en geen aanzien meer; de pairs zijn thans een raad der ouden, gelijk onder de republiek. De pairie vermag niets, noch ten goede, noch ten kwade. Zij is geen punt, dat wederstand zou kunnen bieden, bijaldien er eene waarlijk democratische kamer der afgevaardigden mocht komen.

BRUSSEL, den 8ten October.

De beide Kamers, uitmakende de Belgische wetgevende vergadering, hebben dezer dagen hare werkzaamheden begonnen, zonder dat de zitting door eene aanspraak van wege het hoofd van den Staat is geopend. Daarentegen heeft de oudste in jaren, welke als zoodanig in de vergadering der gedeputeerden heeft voorgezeten, de heer Pirson, van Dinant, dezelve Kamer verkondigd, dat alles genoegzaam op den vorigen voet is gebleven; — dat het gemis eener openingsrede geenszins als een blijk moet worden aangemerkt van tweespalt onder de bewindslieden, maar dat Leopold de Kamer een kostbaren tijd heeft willen besparen, welke anderzins aan het opmaken van een adres van antwoord moet worden besteed. Hij heeft de menigvuldige verzoeken van dien vorst voorgesteld, als strekkende, om België door de vreemde magten niet zoo zeer als eenen onzijdigen Staat, als wel als eene bondgenoot te doen beschouwen.

De heer Maikem is, op nieuw, als voorzitter der gedeputeerden benoemd.

De minister van financiën heeft een nieuw crediet van 10 millioenen franken verlangd voor het voortzetten der ijzeren spoorwegen, en heeft het budget voor 1838 voorgedragen, 't welk weder met anderhalf miljoen is verhoogd, en nu bijna 97 millioenen franken belooft. Hij heeft echter tevens aangekondigd, dat deze verhooging geene vermeerdering van lasten zal te weeg brengen. — Wijders is voorgedragen, betreffende eenige vermindering van het zegel voor de dagbladen, en de verordening ten aanzien van het heffen der belasting van de gassen, onder den naam van abonnement. — Bij de Kamer berusten niet minder een aantal wettelijke voorstellen, die in de vorige zitting onafgedaan zijn gebleven.

GRAVENHAGE, den 10ten October.

Prins Willem Alexander, is van zijne reis naar Duitschland in deze residentie tertigekomen.

— Heden is met aan zijnen rang verschuldigde eer plegtig ter aarde besteld het stoffelijk overschot van den ritmeester C. de Gallières, die den 4den dezer plotseling, in den ouderdom van 38 jaren is overleden.

Den 5den dezer is van de reede van Hellevoetsluis vertrokken, eenen eenen proefreis, Z. M. stoomschip de Phoenix, kapitein J. de Jonge.

— Naar men verzekert zullen er eenige veranderingen in de uniform der militairen van verschillende wapens plaats hebben. Als eene der voornaamste noemt men het afschaffen der groote rij-laarzen bij het wapen der kurassiers.

AMSTERDAM, den 10den October.

Beurs van 9 October.

Men heeft tijdingen ontvangen, dat het Spaansche ministerie op nieuw ontbonden is; het nieuwe kabinet is nog niet bekend. Dit was het enige nieuws uit Spanje; want van het oorlogstooneel is niets naders. De omzettingen ter beurs waren heden bijzonder gering en in geen der verschillende effecten is iets van belang gedaan.

Blijvende prijzen ten 4½ uur.

Holland. 2½ pCt. 52½ a 53; 5 pCt. 101 a 102; Kansbiljetten 22½; oud sijndicaat 93½ a 94; nieuwe 76½; handelmaatschappij 160½ a 161; 5 pCt. Oost-Indië 99½; Spoorweg 138 a 139.

Spanje. Ardoins 18½ a 19; Passive 4½ a 5.

Rusland. Oude nieuwe Russen 104½ a 105; Russen van 1831 en 1833 96½ a 97.

Oostenrijk. 5 pCt. Metalliek 100½ a 100; dito 2½ pCt. 57.

Brazilië. 86½ a 87; Columbia 19½ a 20; Coupons 3½ a 4.

Beurs van 10 October.

Men heeft wel nader de lijst der nieuwe ministers uit Madrid ontvangen; doch weet men niet aan welke gevoelens dezelve gehecht zijn, daar het onbekende mannen zijn. Van het oorlogstooneel niets nieuws. Onze binnenlandsche fondsen alsmede alle vreemde bij zeer geringe affaire bijna overanderd.

Holland. 2½ pCt. 52½ a 53; 5 pCt. 101 a 102; kansbiljetten 22½; oud sijndicaat 93½ a 94; nieuwe 76½ a 77; handelmaatschappij 160½ a 161; 5 pCt. Oost-Indië 99½ a 100; Spoorweg 138.

Spanje. 18½ a 19, genee 50 stuks in het geheel omgezet; Passive 4½; Fransche uitgestelde 6½, 7, 6½ verschillende postjes afgegeven.

Rusland. Oude Russen 104½; nieuwe 104½ a 105; van 1831 en 1833 96½ a 97.

Oostenrijk. 5 pCt. Metalliek 100½; dito 2½ pCt. 57 gedaan Weonbank bij Goll; 5 pCt 102½ afgedaan.

Mengelwerk.

De woorden en de zaken.

Onder dit opschrift geeft het *Journal de la Haye*, van den 6den dezer, eene soort van manifest, waarin het zich poogt te zuiveren van de beschuldiging, dat het de partij van het absolutisme voorstaat. Wij gewoone goede trouw te onderstellen, waar zij mogelijk is, en zouden dus, waren de woorden van het *Journal* tegen ons gerigt, zijne aanhalings "de spraak werd den mensch gegeven om zijne gedachten te verwoorden" niet op hetzelfde willen toepassen. Evenmin zouden wij willen zeggen: "de spraak werd aan sommige menschen gegeven in stede van gedachten" maar liever het *Journal* nitnoodigen om de verwarring van begrippen, waarover het klaagt, te helpen tegengaan door zelf eene omschrijving of verklaring van zijne woorden te geven. "De volstrekte magt (*le pouvoir absolu*) of, als men liever wil, het absolutisme, — zegt het *Journal*, — gelijk de Schrijver van *de geest der wetten* dit heeft omschreven, is geenszins de grondslag van onze beginselen, in staatkunde niet meer dan in elk ander opzigt." Waarom de omschrijving van MONTESQUIEU niet aangehaald? Dan wist iedereen wat het *Journal* bedoelde. Misschien zou men dan lichter deszelfs verklaring, eene helderheid en verdraagzaamheid, ziedaar het uitgangspunt van al onze gevoelens" in overeenstemming kunnen brengen met het ophemelen van Staten, waar niet eenmaal vrijheid van drukpers gedoogd wordt.

"Vanwaar komt het — vervolgt het *Journal* — dat wij, die niet ophielden ten voordeele der ware beginselen van vrijheid en onafhankelijkheid der volken te kampen, die niet ophielden de stem te verheffen tegen de schennis der regten, welke deze vrijheid en onafhankelijkheid waarborgen, beschuldigd worden van absolutisme?"

Gaarne wenschen wij het *Journal* te begrijpen en opregtelijk zijne mening te toetsen; want waartoe in de lucht geschermd? Het zegde ons duidelijk aan zijne tegensprekers wat het door *ware beginselen van vrijheid en onafhankelijkheid der volken* verstaat. Misschien zou zij het dan wel eens omtrent die beginselen, en was het al verstandig, dat zij ons inzaggen hoe vrij en onafhankelijk Frankrijk was onder KARL X en zijn Jeshu, hoe vrij en onafhankelijk Portugal onder de laatste schijven van den koning; hoe vrij en onafhankelijk om niet te ver af te gaan, Hanover, wiens grondwet de vorst, die dezelve bij zijne troonsbestijging moest bezweren, eigenmagtig in overweging neemt.

"Wij verdedigden immer, zegt het *Journal*, de vrijheid en onafhankelijkheid der volken." Het verdedigde dus de vrijheid en onafhankelijkheid van Polen, door Rusland en Pruisen en Oostenrijk (niet absolutistische staten?) gewelddadig verdeeld! Het verdedigde de vrijheid en onafhankelijkheid van Genoa en Venetië, eigendunkelijk bij Sardinië en Oostenrijk ingelijfd! Nu, wáár zijn wij?"

De la Haye tegen *Oostenrijk* en *Pruissen* en *Rusland*; tegen *Sardinië*, tegen den koning van *Pruissen*, die zijn volk eene constitutie bekoefde en niet gaf; tegen den hertog van *CUMBERLAND*, die, eenen troon, door eene grondwet omsingeld, bestijgende, die grondwet niet bezwoer?

Tegenover de werken en handelingen van sommige gouvernementen van nieuweren datum; plaatsen wij de werken en handelingen van andere gouvernementen — —. Hoe kunt gij dit naar waarheid doen? Gij weet niet wat er al in die andere gouvernementen voorvalt. Daar ligt de pers aan banden; daar heeft men slechts vrijheid om het gouvernement te verheffen; daar versmacht de tong, die het wagen dorst vrijelijk te spreken, in *carceri durissimi*, of bevriest in *Siberië*. Beter dan nog wat bloed op straat, dan wanhopende hartbrekingen onder gloeiend lood, in woestenijen van ijs.

Gij spreekt van het verlaten der eenige beginselen, van het verkrachten der eenige regten, die geschikt zijn om maatschappijen te besturen: zekerlijk er zijn beginselen verlaten, regten verkracht. Doch is dit minder laakbaar, wanneer menschen, op den troon geboren, zulke koelbloedig doen, vermomd in traktaten, met nijptangen van wetten dan wanneer het verdierlijk gepeupel of de gekwelde tribunaal dolzinnig alle palen overschrijdt? Er zijn beginselen verlaten, regten verkracht; maar niet eerst sinds korten tijd; zij zijn sedert eenwen verlaten, verkracht, toen de absolutistische beginsels met *HENDRIK VIII*, met de bloedige *MARIA*, met den wetvertredenden *JACOB* heerschten in *Engeland*, met *FILIPS II*, tot *FERDINAND VII* in *Spanje*, en onlangs nog met *uwen don MIGUEL* in *Portugal*. Doch verstaan wij elkander wel? Bedoelen wij wel dezelfde beginsels? De onze zijn eerbied voor de menschenlijke regten, heiligheid van het gegeven woord. Wat zijn de uwe?

Of gij het *hosanna* moet aanheffen ter eere der gouvernementen van *Portugal* en *Spanje*? Neen. Maar raadpleegt nog eens de geschiedenis, eer gij *don CARLOS* en *don MIGUEL* voorstaat; eer gij vruchten vraagt aan den vermolden *Bourbontak*; eer gij weldaden hoopt van de *Tories*, aan wien *Nederland* protokollen, *Hanover* den schorser zijner grondwet dankt.

Gij verwijst uwe tegensprekers naar hetgeen bij vreemde volkeren voorvalt, opdat zij de eenige ware beginsels van alle staatsinrigting leeren. Welke vreemde volken bedoelt gij, *Journal de la Haye*? Waar moeten *Nederlanders* lessen van staatkunde halen? In *Rusland*, in *Pruissen*, in *Oostenrijk*, in *Sardinië*, waar de pers aan banden ligt, waar de vorst de genade heeft zijne onderdanen te bevelen wat hem best toeschijnt? Schoone school voor vrijheid! Schoone school voor ~~Wederstand~~ Begeert zij zoo onze belangen? zoo de eer en de waardigheid, die onze voorvaders aan den roemrijken *Bataafschen* naam hebben achtergelaten? Zoo eene natie, die steeds vrijheid van denken en spreken begeerde, die nimmer onbepaalde heerschappij dulde, en haren Koning bemint, omdat het met dien Koning vrijheid bezit en wetten, welke die Koning zelf eerbiedigen moet? *Insitum colere principes, sed Belgae leges supra putant*, zeide de groot van onze voorvaders; meent gij dat hunne kinderen veranderd zijn?

Congres van Toeplitz. Rusland. Hanover. Spanje. Engeland.

(Vervolg en Slot.)

En wat heeft men te *Toeplitz* van den Koning van *Hanover* gezegd? Heeft men zijnen staatsstreek goedgekeurd of gelaakt? Heeft men elkander beloofd hem des noods tegen zijn volk te ondersteunen? Heeft men zich verstaan over hetgeen er te doen zijn zou, indien de vraag voor den *Duitschen* bond gebragt werd; als de *Duitsche* constitutien gewaarborgd hebbende? De ex-hertog van *CUMBERLAND* heeft zoo weinig naam als staatsman in *Europa*, dat zijne handelingen als vorst, al streelden zij zekere hartstogten, er zeer luttel bijval zullen vinden. Ook heeft men hem aanstonds wegens dien geweldigen en gevaarlijken maatregel gelaakt. Zeker is het overigens, dat men hem dien niet heeft aangeraden. Dezelve draagt den stempel van zijn karakter, en hij heeft er de geheele verantwoordelijkheid van in de oogen van *Duitschland*. Maar indien *Hanover* zich gedwee onderwierp, indien enig min of meer constitutioneel vergelijk aan de aristocratie al hare voorregten hergaf, zou men er te *Berlijn* en te *Wenen* geen spijt van hebben. Het ware een goed voorbeeld; en die daad van politieke halsbrekerij zou door het wel slagen geregtvaardigd schijnen. Men vergaas zich echter niet: de gelatenheid van *Hanover* zou niets bewijzen, de proef zou elders moeten worden hernieuwd; om afdoende te zijn; want men moet zich omtrent den staat van zaken en der meening in dat land geene verkeerde denkbeelden maken. Het is waar, dat de constitutie van 1833 er geen diepe wortels geschoten had; dat de aristocratie, nog zeer magtig, dezelve met weersin had ontvangen; dat de burgerstand niet krachtig ingerigt is; dat het volk, nauwelijks van de leenregterlijke banden ontslagen, dat de boeren nauwelijks vrijgelaten, er geen belang bij stellen, en boven al, dat

de geheele massa der bevolking te zeer verheugd is over eenen eigen Koning, eenen souverain in haar midden gevestigd, een nationaal gouvernement, om niet veel aan dien Koning en dat gouvernement te vergeven. De hertog van *CUMBERLAND* heeft dit wel berekend; er valt geen twijfel aan. Zijn plan was vooraf bepaald; hij was zijne rol meester, en heeft ze inderdaad gespeeld met eene zekerheid, eene gemakelijkheid, eene getrouwheid, die van welgemeende studie getuigen. Ter naauwernood was hij in zijne hoofdstad aangekomen, of hij begon het leger aan te halen; hij vereenigde rondom zich al de officieren en generaals, die zich te *Hanover* bevonden; toonde, hoo dat hij hunne dienaten, hunne wenschen, hunne belangen kende, beloofde hun zich er mede bezig te zullen houden, en liet hen zeer te vreden met hunnen nieuwen monarch. Het leger vreesde zijne genegenheid voor eenen generaal, dien het niet bemint, en zijns vooringenomenheid tegen den graaf van *ALTEN*, deszelfs held, deszelfs hoofd, deszelfs grootste vermaardheid. Maar de Koning heeft deze gevoelens weten te ontzien, en den heer van *ALTEN* op de vleijendste wijze behandeld. De heer van *ALTEN*, die deel genomen had aan de werkzaamheden der constitutie van 1833, keurt zekerlijk het Koninklijk besluit van den 5den Julij af; maar noch hij, noch zijne voormalige ambtgenooten, met uitzondering van den heer *ROSE*, zullen het nieuwe gouvernement eene gevaarlijke oppositie aandoen. Overigens is deze geheele zaak nog zeer duister. De Koning heeft eene commissie benoemd om te onderzoeken in hoe verre de grondwet van 1833 voor hem verbindende is, en deze commissie, voorgezet door den heer van *SCHEELE*, zou, volgens de *Duitsche* dagbladen, het oogpunt van het Koninklijk besluit hebben aangenomen, en daarenboven de wijzigingen in de grondwet te maken, aan de hand hebben gedaan. Het zou op niets minder aankomen dan op de overbrenging des regts om het budget te stemmen, van de tweede aan de eerste kamer; op de herschepping der staten in eene louter raadgevende vergadering; op het afschaffen van de openbaarheid der zittingen, en, eindelijk, op het weder invoeren der afzondering van de algemeene inkomsten en die der koninklijke domeinen, wier vereeniging eene der grootste weldaden van den nieuwen staat van zaken geweest was. Dit is alles. Op die voorwaarden zou de ex-hertog van *CUMBERLAND* zich kunnen getroosten slechts een constitutionele Koning te zijn. Intusschen is hij naar *Carlsbad* vertrokken, waar men hem zonder twijfel raden zal niets te overhaasten.

De aanhangers van *don CARLOS* hadden, eenigen tijd geleden, den moed verloren, bij het vernemen der nederlaag van *Chiva*. Inderdaad scheen alles toen aan de onderneming een ongelukkig einde te voorspellen, en men moest gelooven, dat den pretendent niets overschoot dan zoo goed mogelijk den *Ebro* weder over te trekken. Zijne verhezen aan manschappen en paarden, sinds hij *Catalonië* verlaten had, waren aanzienlijk geweest; de desertie ondermijnde zijn leger; de veldheeren der koningin verzamelden hunne troepen rondom *Cantavioja* en sloten hem zoo naauw in, dat een veldslag onvermijdelijk scheen, en zij waren overmagtig in getal; eindelijk begreep men niet hoe 10 of 12,000 man, lang, levensmiddelen genoeg konden vinden in de onvruchtbare en barre gebergten, waar de expeditie hare toevlugt genomen had. Hoe heeft de constitutionele zaak het grootste gedeelte dier voordeelen verloren? Waaraan toe te schrijven, dat drie weken in de volslagenste werkeloosheid doorgebracht zijn? Dit is iets dat wij niet op ons nemen te verklaren. Maar gewislijk is de toestand der *Carlsten* verbeterd.

Wij willen wel gelooven, dat *Madrid* niet ernstig bedreigd is; maar de verovering van *Segovia*, op 15 of 16 mijlen dier hoofdstad, is een beduidend feit. *Segovia* is eene belangrijke stad, de zetel van verscheidene groote militaire etablissementen, waar de *Carlsten* de artillerie, die hun ontbrak, zullen hebben gevonden; en de bonden, welke het gouvernement der *Carlsten* verwaait, worden nu, zij niet talrijk genoeg om het te belotten, voor eens wij te doen wat zij willeth, is te vallen waar hun goed denken zal, en eindelijk met hunne kanonnen en de vruchten hunner afpersingen terug te trekken. Ook verwondert het ons niet te verreemen, dat *Madrid* in staat van beleg verklaard is. Dit zijn vertooningen van kracht, welke de gouvernementen zich nooit ontfegen, zelfs den dag voor hunnen val, en die denzelfden geen oogenblik vertragen. Wij gelooven evenwel, dat het Spaansche gouvernement nog niet daaraan is, maar het zou wel eene inspanning van moed en verkracht behoeven, waartoe wij het niet in staat achten, noch het gouvernement, noch de bevolking, noch de veldheeren.

Verschrikt door eene dussdanige onnagt, beschouwen de provincien zich als aan zich zelve overgelaten, en verwachten geen heil dan van hare eigene inspanningen. *Catalonië* geeft er het voorbeeld van. Het woord scheiding is nog niet uitgesproken, maar de vrees, welke dit vorstendom (*principauté*) voor zijne nijverheid opgevat heeft, op het ontbrekende gerucht van een handelsverdrag met *Engeland*, giet bedektelijk in de gemoederen; en dit gevaar was door *Don Carlos* reeds in *December* laatstleden aan den heer *CALATRAVA* voorspeld. Hetgeen

